

Mormoni – Crkva Isusa Hrista svetaca posljednjih dana

Mormonsku crkvu je osnovao Džozef Smit (1805-1844) u državi Njujork 1820., koji je kako sam navodi, još od svoje mladosti bio često posjećivan od strane anđela Moronija koji su mu saopštavali da pored Biblije postoji i izvjestan „dodatak“ pisan na zlatnim pločama. Po njegovom tvrđenju on je pronašao te zapise i oni su, u vidu novog otkrivenja izašli iz štampe 1830. godine.

Džozef Smit je sa svojim starijim bratom Hiramom i vjerovatno ocem bio mason, dok je porodica živjela blizu Palmira, Njujork. Međutim, 1840-ih, Smit i nekoliko istaknutih „svetaca poslednjih dana“ osnovali su ložu u Novu (Nauvoo), država Ilinois (marta 1842). Ubrzo nakon priključivanja masoneriji, Smit je uveo neke elemente hramske zadužbine vrlo slične onima u masoneriji. Smit je ostao mason sve do svoje smrti. Međutim, kasniji lideri pokreta su se distancirali od masonerije.

Ubrzo posle objavljivanja svoje „biblije“, Džozef Smit proglašava sebe „modernim“ prorokom, ravnim prorocima Starog saveza i počinje da okuplja sledbenike, do vremena svog ubistva („mučeništva“, u mormonskoj istoriji) koje je počinila razjarena gomila 1844. U to vrijeme imao je bar deset hiljada sledbenika.

To je veoma kompromitovalo njihovu reputaciju; onda je većina članova odabrala da slijedi Brigama Janga, Smitovog nasljednika, kao „proroka, vidovnjaka i vizionara“. Posle napornih putovanja mormoni su se naselili na teritoriji Jute, a Solt Lejk Siti im je postao glavni grad (religijski centar). Danas oko polovine stanovništva Solt Lejk Sitija su mormoni. Kada posjetioci dođu na trg gradskog hrama – „Vatikan mormonizma“ – mogu vidjeti filmove i slušati predavanja o teologiji i istoriji mormona – koja se baziraju na Knjizi Mormona i novijim „prorocima“.

Velika većina mormona su danas članovi Crkve Isusa Hrista svetaca poslednjih dana, a manji dio su članovi nezavisnih crkava. Mnogi mormoni su takođe ili nezavisni ili ne praktikuju religiju.

Mormoni su razvili jak osjećaj zajedništva koji proizilazi iz njihove

doktrine i historije. Tokom druge polovine 19. vijeka mnogi mormoni su praktikovali „višečlani brak“, oblik vjerske poligamije. Mormoni posvećuju mnogo vremena i sredstava da služe svojoj crkvi, a mladi mormoni često služe puno radno vrijeme u prozelitskim misijama. Mormoni imaju zdravstveni kod koji savjetuje izbjegavanje alkoholnih pića, duvana, kafe, čaja i drugih supstanci koje izazivaju zavisnost. Oni takođe teže da budu vrlo privrženi svojim porodicama, i održavaju jake veze među generacijama i širom porodicom. Mormoni imaju strog zakon čednosti, zahtijevajući uzdržavanje od seksualnih odnosa van braka i strogu vjernost u braku.

Mormoni se izjašnjavaju kao hrišćani, iako se neka od njihovih uvjerenja razlikuju od biblijskog hrišćanstva. Mormoni vjeruju u Bibliju i Mormonovu knjigu. Oni imaju jedinstven pogled na kosmologiju, i vjeruju da su svi ljudi duhovi-djeca Božja. Mormoni vjeruju da vraćanje Bogu zahtijeva slijeđenje primjera Isusa Hrista, i prihvataju njegove očišćenje kroz posebne obrede, kao što je krštenje. Oni vjeruju da je ovlašćenje za obavljanje tih obreda obnovio Džozef Smit, i da njihovu crkvu vode živi proroci i apostoli. Srž mormonske vjere je vjerovanje da Bog govori svojoj djeci i odgovore na njihove molitve.

Mormoni smatraju sebe jedinom legitimnom hrišćanskom crkvom, krštavajući čak i mrtve (npr. Aleksandra Makedonskog, Napoleona i druge), nastojeći da svoja religijska ubjeđenja što jače vežu za zvaničnu historiju. Takođe slave Boga kao tri boga koja imaju odvojenju i savršeno ljudsku prirodu.

Čitajući „Knjigu Mormona“ možete pomisliti da čitate Bibliju verzija kralja Džejmsa (zaista, postoje čitavi odlomci iz KJV). Knjiga je navodno napisana u razdoblju od 600 godina prije Hrista do 421. Po tvrdnjama Mormona pisali su je razni „proroci – istoričari“. Iako to ne potkrepljuje nijedan arheološki dokaz i ne odgovara onome što se zna o prekolumbijskim civilizacijama, pripadnike mormona ne zabrinjava ova činjenica. Vjeruju da je „samo stvar vremena“ kada će se takav dokaz otkriti.

Osnovni cilj svih vjernih mormona bio je jasno izrečen kada je Brigam Jang napisao: „Bogovi postoje, i zato nam je najbolje da težimo da budemo spremni da postanemo jedan od njih“. (Journal of Discourse)

Ili opet, po riječima bivšeg predsjednika mormonske crkve,

Lorenca Snoua: „Ono što je čovjek, Bog je jednom bio; ono što je Bog, čovjek može postati“.

Iz ovih rečenica se može zaključiti da je mormonizam politeističan, i održavaju mormonsko vjerovanje u vječnu progresiju i preegzistenciju, a ništa od toga ne nalazi mjesta u hrišćanskoj teologiji. Prema ovim doktrinama, „Elohim“ je vrhovni Bog ovog svijeta, ali takođe postoje bogovi drugih svetova.

Mormoni vjeruju da postoje trilioni planeta razbacanih po univerzumu kojima vladaju bezbrojni bogovi koji imaju tijela od krvi i mesa i koji su nekada bili ljudi baš kao i mi. Nekada davno, na jednoj od ovih planeta, neidentifikovani bog i jedna od njegovih žena-boginja napravili su duhovno dijete koje je dobilo ime Elohim. Ovo dijete je kasnije rođeno od strane smrtnih roditelja na nekoj od planeta, i tako dobilo svoje fizičko tijelo.

Slijedeći mormonska učenja i vodeći uzoran život, podignut je na status boga baš kao i njegov otac prije njega. Mormoni vjeruju da je Elohim njihov nebeski otac koji, zajedno sa svojim bezbrojnim ženama-boginjama, živi na planeti blizu misteriozne zvijezde po imenu Kolob. Na njoj, mormonski su bog Elohim i njegove boginje putem neprestanog nebeskog seksa proizveli na milijarde djece. Da bi odlučio šta sa njima, sazvaio je savjet, na kome su bili dva njegova najstarija sina, Isus i Lucifer.

Odlučeno je da ih se naseli na Zemlji, na kojoj će dobiti smrtna tijela i naučiti da razluče dobro od zla. Lucifer se ponudio da postane spasitelj ovog svijeta, tako što će od svih njih napraviti bogove. Isus je bio protiv, i tražio je da stil života bude stvar ličnog izbora i slobodne volje, kao i na drugim planetama. Savjet je podržao Isusa. Lucifer, bijesan, potom je nagovorio jednu trećinu duhova predodređenih da nasele zemlju na pobunu, ali je izgubio bitku. Tako je Lucifer postao đavo, a njegovi sledbenici demoni koji su potom poslani na zemlju da vječito budu duhovi bez tijela. Oni koji su bili neutralni rodili su se u crnoj koži (mormonski rasizam). Oni koji su se borili najhrabrije za Isusa bili su predodređeni da se rode u mormonskim porodicama na Zemlji. Isus je potom postao bog naše planete, a Jevreji su ga znali kao Jahvea.

Mormoni vjeruju da je Elohim potom došao na našu planetu zajedno sa jednom svojom boginjom, i postao Adam, dok je ona postala

Eva. Pravili su djecu, koja su potom pravila djecu, pa su njegova duhovna djeca počela da naseljavaju njihova tijela, što se i dan danas dešava. Sledeći put je došao da posjeti Djevicu Mariju, kojoj je napravio dijete putem bukvalnog fizičkog seksualnog odnosa, u koje je potom ušao duh Isusa. Efektivno, ovo je incest, jer je Marija ne samo njegov fizički direktan potomak već je u njenom tijelu Elohimova duhovna ćerka. Većina mormona danas će negirati da je odnos Elohima i Marija bio tjelesni, iako su osnivači Smit i Jang upravo to izričito tvrdili.

Kada je postao odrasli čovjek, Isus, sada u smrtnom tijelu, uzeo je sebi barem tri žene sa kojima je imao mnogo djece. Nakon što je razapet, uskrsli Isus je došao u Ameriku kako bi propovijedao starim Amerikancima, koji su, vjeruju oni, zapravo Izraelci. Tamo je uspostavio svoju crkvu baš kao i u Judeji.

Dakle, mormoni smatraju da su naša tijela naseljena od strane duhovne djece bogova i da ćemo i sami jednoga dana postati bogovi ako budemo vodili uzorne živote. Međutim, ima još mnogo duhovne djece Elohima koja čekaju svoja tijela: zato je proliferacija jedna od najbitnijih stvari.

Kada se uzdignu na status bogova, ne samo što će mormoni voditi ljubav sa velikim brojem žena (oni koji su već postali bogovi to i sada rade, po mormonima), već će to činiti i sa svojim najljepšim ćerkama, kako bi napravili spasioce izgubljenih svjetova. Premda se nakon 1972. godine učenje o božanskom incestu ne praktikuje javno i zvanično, starije generacije mormona znaju vrlo dobro o čemu pričamo, a vjerovatno i mnoge mlađe koje su starije sa time upoznale.

8. oktobra 1854. godine, naslednik Džozefa Smita, Brigam Jang, je rekao: „Sigurno je da su djeca Adama i Eve međusobno vjenčavana. Ja vjerujem u udavanje sestara za braću, i u to da braća treba da uzimaju sestre za žene.“

I njegov naslednik Lorenzo Snou je dijelio slična uvjerenja, dok su mormoni čvrsto vladali Jutom koja u to vrijeme još uvijek nije bila dio Sjedinjenih Država. On je naime 1886. godine kazao da će doživjeti dan kada će u svojoj crkvi vjenčavati braću i sestre i da to nije ništa strašno, te da je užasavanje na takve veze čista predrasuda; „deca rođena iz takvih brakova bila bi zdrava i čista kao i sva druga“, dodao je.

Očito nije bio upoznat sa činjenicom da je osnivač mormonizma Džozef Smit 26. oktobra 1843. godine u svom dnevniku napisao da je vjenčao izvesnog Džona M. Bernhisela sa njegovom sestrom Marijom Bernhisel. Pošto je to brak za sva vremena (iako će on na nebu imati još puno drugih žena), iz mormonske perspektive ovaj brat i sestra će nastaviti da proizvode bezbrojnu djecu i da vladaju svojom sopstvenom planetom.

Baš kao i svi ostali mormoni koji postanu bogovi. Obećanje beskrajnog nebeskog seksa i jedna planeta kojom će samostalno upravljati kao što Isus vlada našom... Upravo je to ono što ovu religiju i danas održava živom, a milione ljudi koji je slijede spremnima da se podvrgnu oštrom moralnom kodu koji zahtijeva.

Mormoni pridaju veliki značaj braku. Mormoni smatraju „da je dužnost dobrih mormona da rađaju djecu, tako da obezbjeđuju tijela za postojeće duhove, jer je ovaj kratak boravak na zemlji neophodna faza u kretanju ka božanstvu“.

Mormoni su veoma disciplinovana i veoma dobro organizovana crkva i njihovi su članovi po pravilu vrijedni i etički ispravni porodični ljudi, koji se tako odnose i prema svojoj okolini. Vrlo su aktivni i u humanitarnim akcijama (Crveni krst i dr.), što očito koriste za promociju svoje crkve.

Može se konstatovati da su mormoni jedan od najkontroverznijih vjerskih pokreta nastalih u poslednjih dvije stotine godina.